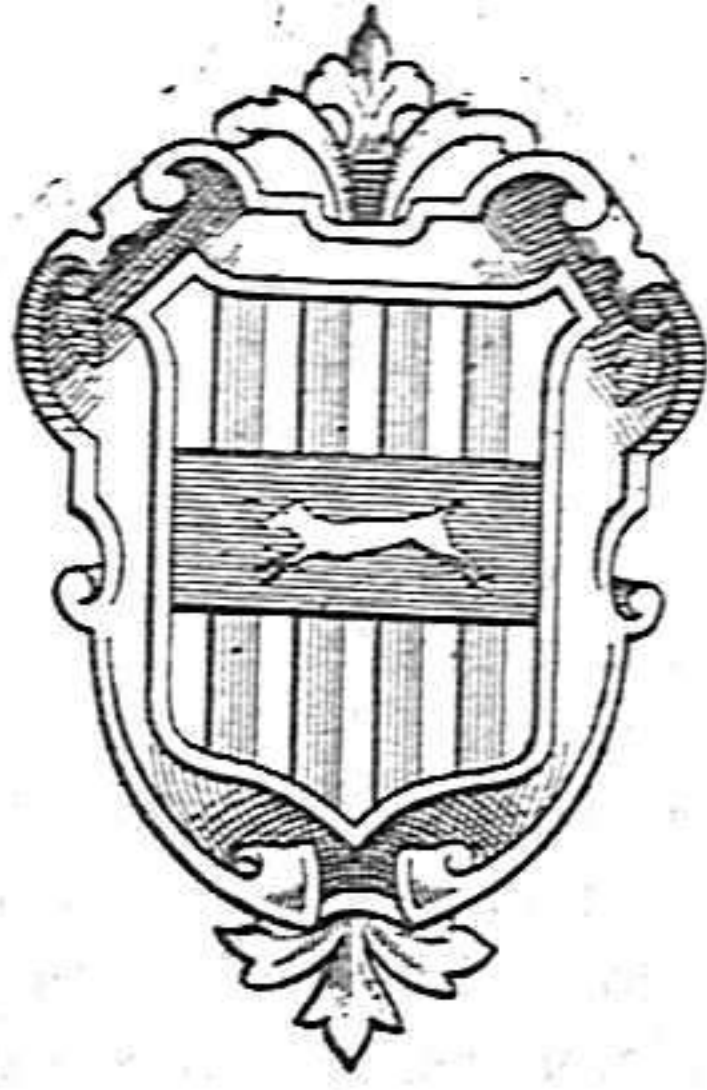


La Veu d'Inca



REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 18 ABRIL 1915

Núm. 16

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

¿Un poble que's mor?

EL MOTIU

Ja diguérem (1) que anys enrera alguns bons francesos i alguns amics de França cregueren fer-li més bé si la despertaven del sòmit tranquil en que contemplava la seva grandesa, cridant amb totes ses forces que porien: *la França se mor*.

Volien ells produir, dins la nació que estimaven, una reacció forta i saludable que la salvàs del perill gravíssim en que la veien, i per això descobriren el mal en tota sa gravetat espantosa, perquè així cadascú, desde el més gran fins al més humil, pogués posar-hi de part seva el remei que li pertocava.

¿Qué veien aquells homos? ¿Qué veien en Maurici de Ganay, i en Gidde, i en Pascual Leroy—Beaulieu, lo mateix que en Roosevelt i en Kidd que ja citàrem, i altres que en poriem citar?

Qué veien per dir tan clar que França se moria?

Veien moltes coses. Unes que eren causes, i altres que eren efectes; unes que produïen el mal i altres que n'eren conseqüència; i totes se venien a replegar i resumir en una tota sola, que era, al mateix temps, *un mal, un efecte d'altres mals* qui la precedien, i una *causa de mals* qui se seguien d'ella. Aquesta era: *la despoblació de França* per la disminució de la natalitat.

En això se ficaven: i compreguent que això no poria succeir sense motius ben trists i deplorables, ni sense resultats desastrosos per tots els rams de l'activitat nacional, alsaven la veu per obrir els uis a tots, a fi de que poguessen salvar la volguda patria.

Els sabien que perquè un poble pugui viure és necessari que tenga cada any al manco 25 naixaments per cada 1000 habitants.

A Espanya en tenim ara uns 33 per mil; a França també les tenien fa un sigle, però les estadístiques demostren que desde llevors han anat minvant els

naixaments, de manera que l'any 1901, ja no era més que de 22 per cada mil; i encara han seguit minvant més i més, de manera que l'any 1910 en els departaments de Lot i de Gers ja no foren més que 14 i 12 naixaments per cada mil persones.

¿I el terme medi per porer viure una nació son 25 per mil! ¿Quin desastre!

Com que la mortalitat a França no baixa d'uns 20 per mil, resulta que és vengut el cas de que hi ha més morts que naixaments, com demostren aqueixes cifres:

L'any 1891	n'hi hagué	11.000
» 1892	»	20.000
» 1900	»	26.000
» 1907	»	29.000
» 1911	»	34.000

¿Trenta quatre mil morts més que naixaments l'any 1911!

¿Ja on s'ha d'arribar per aqueix camí?

Es cosa digne de tenir en compte que de cada vegada aumen'a més l'excés dels morts demunt els naixaments; i de cada vegada són més els Departaments a on se'n moren més que no en neixen.

Mos espantam, i amb motiu, quant llegim que a tal o qual combat han mort mil o dos mil persones; quant en una desgracia hi ha cent o docents morts. Però això ¿que té que veure al costat de s'haver de perdre s'esperança de que una nació se refassa d'aqueixes minves, perquè en temps ordinari i tot acaba els anys amb *vint mil o trenta mil* persones de pèrdua.

No és necessari que venguen ses grans calamitats promogudes per sa locura humana que anomenam guerres; quant un poble minva de cada any, se mor per si mateix.

I està clar que no se mor repentinament; sinó que hi va a poc a poc, amb un procés lent pero fatal.

Primer la natalitat passa del *33 per mil* que és un bon contingent, al *25 per mil* que és el terme medi indispensable, per suplir morts i ausents. Llevors baixa del *25 per mil* al *20 per mil* que és el terme medi just dels que se

moren. Després baixa més, al 16, 14 o 12 per mil, i an aqueix punt els morts ja són més que els nats, i la vida nacional s'extingeix.

L'any 1850 França tenia 34 millons d'habitants, lo mateix que Alemanya, i eren ses primeres del món (descontant Rusia.)

Desde llevors li han passat devant els Estats Units (amb 92 millons), Alemanya (amb 65), el Japó (amb 53), Austria (amb 50) e Inglaterra (amb 46).

França apenes ha passat dels 40 millons a que ja arribava l'any 1870, i desde llevors ençà la població és estada estacionada, fins que els derrers anys és anada minvant: i vat-aquí com sa qui era de ses primeres, és venguda a quedà en sisé lloc, i a punt d'esser superada per Italia.

I ara ¿qui és capàs a midar ses conseqüències?

La defensa de la patria està compromesa; l'Agricultura, l'Industria, el Comerç estan amenaçats de quedar sense caps i sense brassos...

No és això un mal gravíssim?

Però per entendre-lo més hem de dir qualque cosa sobre ses causes de sa despoblació, i això sera l'objecte del article vinent.

FR. P. J. C.

(1) Veji's el n.º 12 de *La Veu d'Inca* corresponent al 20 de Mars passat

Pa-amb-caritat, a Sta. Magdalena

El dematí està alís. Esqueixos de niguls esburbats clapetgen el cel. Partim aiximateix! ja hu veurem!

Trobam desiara estols de joves tot xaravel·los. El carruatge ple de juvenea vessa delit.

Devers el carruatge comensa a brusquetjar. I el temps puja de tramuntana! Mala senyal! esclafirà en calabruix! Aquest salistret gelat ja l'haurà sentit! El nigulat de tramuntana d'un gris negrenc se va extenent com un corp immens...

Ai! un llamp! Santa Bàrbara! ja el tenim damunt... i pitja ferm l'aigua! Un altre llamp, oh! quin ruixat de calabruix... com una mel la!

Les bisties caminen daixo daixo, impacientes... Ui! ui! cerquem redòs a la primera caseta!

Baix la soca revellida d'un garrover que regalima poc a poc, s'han soplutjades dues nines, amb el recapte su-devora! i miren suplicantes el puig!.. hi podem pujar?...

Al punt mos segueixen xopes xopes...—Jau aquests paraigos... --No, gracies, anam an aquell porxo...

Trona.

Allà un frare amb un estol de nins l'amparen davall una olivera atormentada ran d'una paret... Els al·lots rossinyofetgen de rialles!.. han trobades dues casetes tancades!

Oh! Santa Magdalena, deixau-mos olorar vostros vestits de contrició i vostro alabastre d'amor diví!.. Oh! Sants Abdòn i Sennen, guardau-mos de gelades i calabruix... Oh! Santa Bàrbara gloriosa, que nos talaiau desde el Puig exteneu-nos vostro mantell que'l llamp no esqueixa!.. Oh! Sant Antoni, crossa i gaiato del qui camina pel desert... aidau-mos a pujar... i que les bisties no's renequin! Oh Sant Cristó de la Salut, ampara-nos davall vostros brassos! Oh! Mare de Deu de Lourdes, escampau vostro miracle mai retut... i arribarem sans de còs i d'ànima!.. Oh! Sant Rafel aidau-nos!

Ou! ou!—Alabat sia Deu!

—Per a sempre! Entrin, entrin; tenim foc encès; tendran fret! quin temps més alsurat!

Som a *ca-sa Moreta*. Entram dins la cuina d'ampla xemenea. El vell fuma amb pipa, i atifa la fogatera, tot content de rebre-mos.

No sé per que som recordat el temps de les garrides rondaies, que cavalcant damunt el fum surten p'el funeral, perfumant de tradició el nostre puig.

—Ale! ale!... ja s'espassa i s'aclareix!

—Gracies! per amor de Deu sia, l'amo!

—Tot sia per Deu! ell al instant pujarem noltros també a missa.

I som partits de bell fresc, i mos replegam un esbart d'estols, i fresquets i alegres feim un esclat de festa a cada clap que s'obri de cel blau. Les dues nines xopes son les més xalestes i cantadores!

Quin aire de garriga! Una florida humil i senzilla és l'encant del puig: mates, espinalers nevats, estepes blanques i moradenques, argelagues grogues.. i margalides vermelles com la grana, a flor de terra davall les estepes...

Som arribats!... gracies a Deu!... Aquí dalt el vent canta el salm d'arribada, esburbat i boig d'alegria!...

* * *

Vent i més vent...

A un costat de plassa, les típiques taules de cacauets i vellanes, amb la roda de rifa p'els al·lots. Aquests són els primers parroquians... Les vellaneres, embolicades amb mocador de nou pams, dubten del seu negoci...

Cinc o sis dotzenes de romeus; tots nos coneixem i riallers nos felicitem d'haver fet cara al temps.

Llàstima! el capvespre's compondrà in pujaran a bolics.

Comença l'Ofici. La *Missa d'Angels* té la simplicitat de cors místicament animosos.

Quin sermó més ple de poesia i de sentiment exquisit s'ha deixat caure el predicador!

El temps s'és compost, i pugen més romeus, i feim l'aplega-mans a Santa Magdalena, canta que canta els himnes.. Les melodies són fresques i sentides. Se coneix que el cantor de Santa Magdalena viu al peu del seu puig. Altres anys li ha teixides filigranes de sentiment, i enguany ha fet vibrar els romeus amb eclats de galanxona melodia, amb l'alegria d'un pa-amb caritat.

Ja el Fill de Maria
ha ressucitat,
visca l'alegria
del pa-amb-caritat!

* * *

Es l' hora de dinar.

La taula del menjador és llarga i estibada.

Menjam casi tots de la mateixa vianda. Un esbart heterogeni, però unit per la caritat i gaubança de cristians: Sacerdots al cap, frares, estudiants, dones i donzelles, fins per no faltar res, un municipal representa s'orde: però de tanta pau i alegria que reina ja s'és oblidat del seu caràcter i aquella taulada forma un sol cor que riu i canta...

I és que casi tots els romeus, a falta de fonda, han celebrada l'idea del Rector d'aquí dalt, de arreplegar a un caramull comú tot el companatge.. i menjar l'arròs que ell havia pujat, i repartir als qui tal volta confiats s'haurien trobat a la babel·lana, les sobres dels demés.

Jo som menjada panada... de qui seria?. No ho vui sebre... hi trob un regust que no havia sospitat: dolçor poesia... no sé que. Dels grells de taronja que m'han donats. n'he fet part a un nin que no'n tenia, i mai havia quedat tant ple com avui.

Llavors som tenguda llàstima i compassió d'aquelles disbauxes que engiponades baldragament amb so nom de pa-amb-caritat, fa qualque familia, o qualque esbart de fadrinangos bullanguers, a on el ví encén massa la sanc i la fa vibrar destrempadament amb les notes d'un indecent i esguerrat *couplet*...

* * *

Les grans alegries volen cant.

El cant és pels sentiments com la paraula per ses idees: és l'expressió que encén i uneix les voluntats....

I cantam. I ailo és un capvespre artístic musical.

El vent se mor amb una agonía feixuga.

D'Inca i d'altres pobles de l'entorn pugen estols animats. Arriben a la música.

Peces esculides i populars, sa cosa més aixirivida que hàgeu vista mai, cançons de panades, himnes de Sta. Magdalena... un be de Deu, fins l' hora de fer la processó de les antorxes.

La Mare de Deu és passetjada triumfalment p'el puig. Tots els homos canten; de totd'una empagaits o no sabent-ne callaven, pero acaben per fer un chor impone t...

L'*Ave ave Maria* d'un cap, se topa, i entremescla i esclafeix amb altres chors, abrinats, desunits com les ones que s'estrellen una amb s'altra i totes amb la costa. Desiguals, potentes, cor-prenidores....

L'aplega-mans és llarc, antes de prendre la davallada.

Ave, ave Maria no arriba a acabar mai.

I quant el sol s'ajupeix darrera la serralada, cantam la pregari de la nit, d'un mestre inquer...

El sol ja és a la posta,
preguem amb cor humil
que Deu en sa clemencia
mos doni santa nit.

A. C.

RECUILLIMENT

*Lluny, al cor d'unes aspres montanyes
que may peija del món ha tocat,
d'un desert en les verges entranyes,
n'ira'l cel un verger ignorat.*

*Allà brolla la font de la vida,
allà s'obre'l nou lliri d'amor;
veu d'oracle pel món no sentida
té allà'l bosch en secreta remor.*

*Ayguà hi corre tan pura, tan pura,
que fins àngels s'hi van a mirar;
qui una gota'n tastàs joh dolsura!
mel del món no voldria tastar.*

*Ay! qu'l vol del colom me daria
per volar al verger abscondit!
—Bàt les ales del cor que l'ansia,
vòla lluny... dins ton propi esperit.*

M. Costa.

COMUNICADO

Sr. Director de «La Veu d'Inca»

Muy Sr. mio: Suplícote encarecidamente dé cabida a estos renglones en el semanario quietan dignamente dirige, con lo que le quedará agradecido s. s.

Ramón Reus.

Como recordarán los lectores de este periódico, en uno de sus números anteriores se me concedió la hospitalidad de un comunicado, con el que me dirigía a ciertos obreros o comisión, pues así se firmaban en los pasquines que un día aparecieron en esta ciudad.

Como habrá podido ver el que tuvo ocasión de leerlo, en dicho comunicado les dirigía tres preguntas a dicha comisión, que ignoro hayan sido aun contestadas.

Yo no pensaba en insistir más sobre este asunto, pero en vista de que no han cesado dichos obreros o comisión de presentarme como un majadero y de perjudicar mis intereses, no puedo, por más tiempo, guardar silencio, por razones fáciles de comprender. ¿Como callar, después de lo sucedido el día de Pascua a mi llegada al pueblo de Alaró? Creo que ninguno de estos obreros puede privarme del derecho de defenderme de las calumnias que se me han imputado.

Eso ha sido, por tanto, lo que me ha movido a invitaros por segunda vez y de una manera noble y digna, a que expongáis a la opinión pública el porqué de tanta saña a un hombre que está muy tranquilo de no haber ofendido a nadie. No así puede hablar la comisión, que el día 3 del corriente se fué a Alaró a presentarme como enemigo y opresor del trabajador; dedicándose además en despojarme de las amistades y corrientes de simpatía que tengo conquistadas, en los 16 años que hace voy vendiendo mis artículos en dicho pueblo.

De eso si que deseo tomen buena nota los que creen lo contrario a lo que expongo, presentándome publicamente las razones de lo que ellos entienden he procedido mal. Más creo no habrá necesidad. La verdad y el tiempo se cuidarán de poner en claro la injusta persecución que se me ha hecho.

Solo me resta dirigirme, ahora, a los muy respetables trabajadores de Alaró, para invi-

tarles, si quieren obrar concienzudamente y hacer así un gran favor a la justicia, a que examinen minuciosamente y con serenidad de espíritu mi proceder, en todo cuanto pueda afectarias, seguros de que en él no verán nada censurable para mí ni opresor para el obrero, al que siempre he juzgado digno de toda estima y consideración.

En prueba de mi sinceridad, en lo que voy exponiendo, una vez más les repetiré, a dichos obreros, antes de terminar este Comunicado, que si mi pobre valer en algo puede prestarles alguna utilidad, se sirvan de él, seguros de que no les ha de faltar en nada el que suscribe,

Ramón Reus.

Noves de Mallorca

PALMA

Dilluns passat, convocada pel Senyor Governador civil de sa província, se va constituir definitivament sa Junta Provincial per commemorar an el pròxim any el tercer Centenari de sa mort d'En Cervantes.

An aquesta Junta, que té per president a dita Autoritat civil, la componen ademés el coronel Nouvila, en representació del Capità General, el Sr. Ajudant de Marina de Soler Sr. Pou, el Director del Institut Sr. Botia, el catedràtic de Literatura Sr. Estelrich, sa directora de l'Escola Normal de Mestres, el President de s'Academia de Belles Arts Sr. Rius, dos representants de la Premsa, Srs. Guasp i Vives i el mestre nacional més antic.

El Senyor Governador proposà ademés de les persones citades, al M. I. Sr. Costa i Llobera i al senyor Rouroms, quedant acceptada sa proposta per unanimitat.

S'acordà enviar an el Govern un telegrama de felicitació per haver pensat en honrar amb festes generals, la memoria del més alt ingeni espanyol.

Ha estat nomenat per real decret, canonge de la Seu de Mallorca, el M. I. Sr. D. Antoni Deyá i Rullán, actual Cura-Párroco de l'iglesia de Sant Jaume, de Palma.

Després de trenta i tres anys de vida sacerdotal, dedicada a l'acció parroquial i exercida sucesivament a les Iglesies de Establiments, Esporles, Arrabal de Santa Catalina, Calvià, Muro i actualment a la Parroquia de Sant Jaume, de Palma, acaba aquest digne operari del Senyor de veure coronats els seus treballs apostòlics amb eixa prebenda canonical, vacant per defunció del M. I. D. Joan Ramón.

La Veu d'Inca li envia gustosament l'enhorabona, tot desitjant-li molts d'anys de vida en el seu nou càrrec.

SOLLER

An el local «Foment catòlic» d'aquella ciutat, donà dimars passat una conferència D. Guillerme Fortesa, estudiant d'Arquitectura, amb l'objecte de recaudar recursos perque puguin continuar les obres del grandios Temple de la Sagrada Familia de Barcelona.

Començà diguent, que en vista de la pa-

ralització de dites obres, per falta de doblers, els catòlics de Catalunya havien acordat acudir a tots els demés d'Espanya.

Després de haver explicada l'història de aqueix temple i detallats tots els contratemps que ha sofrit, s'ocupà de la part litúrgica i simbòlica, dins el sentit religiós, d'aqueixa futura Basílica. Va acabar elogiant sa labor d'En Gaudí, que amb aqueixa nova creació de son ingeni conseguirà fer immortal el seu nom.

El treball del jove conferenciant fou molt aplaudit.

SEUVA

Dijous d'aquesta setmana, acabà d'existir després de llarga i penosa malaltia, sufrida amb resignació cristiana, la distingida Senyora D.^a Maria del Carme Sancho, Esposa del notari Sr. Llabrés i Mare de Mossen Antoni Llabrés, Vicari de Moscarí.

Enviam el nostre condol a la atribuïda família, especialment al amic sacerdot Mossen Antoni, an el que dessitjam molts d'anys de vida per porer pregar per ella.

Ecós de Ca-nostre

CALABRUIXADA.—Dia 11, a les 7 del matí, fé una grossa calabruixada que durà mitja hora, caiguent uns grans com a melles, que blanquetjà el poble i sa campinya lo mateix que si hagués feta una nevada. Persones veies, diven que per Inca mai havien vista una ruixada de calabruix com aquest i manco a dins el mes d'Abril, que fa temer per la pèrdua dels aubarcoos.

MALALT.—D. Miquel Sampol i Antich fill de l'ami Sr. Sampol, està malalt d'algún cuidado. Molt ens alegrariem de la seva milloransa.

PROFESSIÓ.—Dilluns, dia 19, professarà an el Convent de Santa Clara de Ciutat, Sor Maria dels Angels Fiol, filla de l'amo de sa Posada de Lluch a Inca.

EL CINE.—Dissapte passat s'inaugurà el nou Cine. La màquina és la més perfeccionada de Mallorca, no s'ha reparat en fer gastos perque resultàs estar a l'altura de nostre hermos coliseu.

Totes les películes que s'han tirades són instructives i morals. Dijous comensaren les primeres parts de la pel·lícula *Cabiria*, verament interessant: les escenes passen 100 anys abans de la venguda de Jesucrist; dona una idea de les guerres Púniques i de les supersticions i atrocitats que's feien en aquella època en que no se coneixia encara les doctrines de nostra Santa Religió. El públic ha correspost assistint a les funcions. Si sempre e-hu fa així l'Empresa, exhibint pel·lícules bones en qualitat i moralitat, mereixerà l'aplauso dels veïns d'aquesta ciutat, que, encara, gracies a Deu, volien expectacles morals.

I ja que parlem del Cine, mos estranya que es periòdics diaris, de Palma, no hagen dit una paraula d'aqueix extremo, fent notar una

vegada més, la poca importància que donen a tot lo que se refereix a Inca.

PEL DISCURS D'EN MAURA.—Avui són partits cap a Madrid, D. Gregori Balaguer, D. Jaume Enseñat i D. Pere Cortés per assistir al discurs que D. Antoni Maura ha de donar, dia 21 an el Teatre Real, a quin acte duràn dits senyors, la representació de la Juventut Maurista d'Inca.

JURA DE LA BANDERA.—A les onze del matí, del dia 11, a l'espaciosa plaça de l'Orient, davant la casa rectoral, se verificà l'acte de la Jura de la Bandera pels reclutes del retgiment d'Inca.

Damunt una gran tribuna s'aixecava un altar artísticament construït i adornat amb trofeus de la milícia.

E-ni han assistit les autoritats locals i molta gernació a pesar del temps que no acompanyava gens.

Amb la puntualitat característica del exercit són arribats amb aire marcial els soldats i reclutes mandats pel Coronell D. Waldo Calero, i a continuació ha celebrada la missa el Cura del Retgiment Mossen Antoni Viala.

La cerimònia de la Jura és estada emocionant, com sempre.

Després de la ritual promesa, pronunciada per un dels Jefes, han desfilat els reclutes per davall la bandera i l'espasa, que estaven formant creu, sostengudes per dos majors, besant-les els novells defensors de la Patria.

Acabat tant hermos acte, les forces realisaren un correcte desfilament que cridà l'atenció del públic, que saludava, al passar, la bandera nacional.

VAGA DE FUSTERS.—Com saben nostros lectors, fa una partida de mesos que els moços fusters estant en vaga, o per dir-ho així com és: han posada una botiga més i treballen en taller comú. Idò bé, segons mos han informat, aquesta setmana alguns patrons han cercat esquirols externs per treballar. Els vaguistes s'han encarats amb ells, amanaçant-los si continúen treballant en sos patrons, fins alguns es són presentats a la fonda *La Paz*, a on s'hospeden els esquirols; l'amo d'aquesta, los ha dit que no anava de renou dins casa i que dexasen tranquils els seus parroquians; llevors dits vaguistes, han apredagat ses portes rompent uns quants vidres. S'hi presentà la Guardia Civil i preses declaracions, ahir en feren estar un enrestat.

Sabem que'l Sr. Bal·le treballa per solucionar la vaga.

FESTA DEL PANCARITAT.—La calabruixada que fé diumenge dematí desbaratà un poc la festa del Pancaritat, a causa de fer-la a l'hora que devia partir la gent i seguit-se el fret i el vent.

Aiximeteix es celebraren a l'Oratori de Santa Magdalena les funcions religioses amb un centenar de persones que no havien temut al mal-temps. Oficià Mossen Josep Cabrer, servint de ministres Mossen Andreu Jaume i Fra Llinàs. Mos diven que Mossen Sebastià Llabrés fé un sermó tant hermos i que era

una llàstima que no s'en aprofitàs més auditori.

La Fonda no pujà allà d'alt. Algunes famílies cercaren l'arracé de coves per fer el *co-corum* i bastants haurien quedats burlats si no fos estat per l'ocurrència del Rector de l'Oratori, de recuï el recapte dels romeus i fer un dinar comú de tots, cosa que va esser molt celebrada; i formant una taulada de 50 persones, amb alegria i germanor ferem el Pancaritat; i per darrerera, hi va haver escloueiada de panades, com diu la cançó.

Mentres dinàvem arribà un estel d'unes setanta persones de Búger, dirigides per Mossen Miquel Fuster; de Llubí també n'hi varem; i d'Inca començà a pujar gent i gent i encara s'arribà organitzar-se una bona festeta, a pesar que s'havia escampada la veu, sens que ningú autorisat l'hagués donada, que s'havia depassada per un altre dia.

A les tres del capvespre dins l'espaiós manjador, que estava ple de gent dedins i defora, s'improvissà un acte musical que no creureu lo agradable que resultà. El públic cantà els himnes de Santa Magdalena i la cançó del Pancaritat. Els seminaristes d'Inca i l'Escolania de San Francesc, cantà «La bel-dufa» «L'Emigrant» «Sol solet» i «Caregol treu Banya» però lo que donà més gust foren «Los soldaditos» «El Monomo» «El Quiriquiricà» i altres que no recordam, que cantà l'Escolania amb graciosa mimica, tot amb acompanyament d'armonium i baix la direcció de fra Llinàs.

Mes tart, feren la processó anunciada, du-guent-se amb tabernacle, la blanca i hermosa figura de Nostra Senyora de Lourdes. Feia la capa Mossen Cabrer. Va esser molt animada i pintoresca pels llocs que recorria; un cos de romeus que no baxaria de 1500 cantava l'Ave Maria de Lourdes.

Altra volta a l'Oratori les notes d'una salve Monserratina vibraren per l'aire. Mossen Cabrer fé una fervorosa plàtica en demanda de plegaries pels combatents de la guerra d'Europa. S'aplagà mans a Nostra Senyora i a Santa Magdalena, seguint-se els cants, i a les darreres besades d'amor dels romeus el chor finalisà amb l'himne del capvespre, traduït del llatí p'En Caimari i posat en música p'En Torrandell, notables autors inquers.

En ressumen: de tot en donam l'enhorabona al Rector de Santa Magdalena, Mossen Cuillerm Pujades.

MALALT ILUSTRE.—Per conductes particulars sabem que l'Il·lustrissim Sr. D.

Antoni M.^a Alcover, Vicari Capitular, que estava malalt greu, després d'operació quirúrgica, se troba en estat satisfactori de franca milloria.

Molt ens alegrem del seu restabliment i feim plegaries al Senyor perquè li doni salut i força per poder seguir treballant en ses benemèrites tasques.

NOU SETMANARI.—Hem rebut la visita del nou setmanari que se publica a Felanitx titulat *Santuari*. Pareix que serà dels nostros, *regionalista catòlic*, un botó basta per mostra.

Lo saludam i gustosos establim canvi.

—Les tendes de robes de Montaner del carrer del Sindicat, i de Gumbau del carrer de Jaume II, de Palma, mos participen haver rebut les novedats per la primavera i estiu veniders.

Esperen una visita nostra i dels seus parroquians.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	87'00	el quintá.
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	11'15	id.
d. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	36'00	id.
Monjetes de confit	a	48'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safrá	a	03'50	s'unsá.

MOVIMENT DE POBLACIO

NAIXAMENTS

Dia 10.—Juan'Aina Amengual i Amengual filla de Juan i de Juan'Aina.

—Antoni Salas Gelabert fill de Antoni i de Antonia.

Dia 11.—Francisca Martorell Rainés filla de Simó i de Francisca.

Dia 14.—Francisca Aina Llobera Seguí fill de Pere Juan i de Francisca Aina.

DEFUNCIONS

Dia 9.—Catalina Martorell i Martorell, de 86 anys, Vda. morta a consecuencia de Aste-sio esclerosis.

Dia 10.—Pere Alina Gelabert, de un any, mort a consecuencia de Gasto enteritis.

—Bartomeu Fiol i Reus, de 76 anys, casat, mort a consecuencia de hemorragia cerebral.

Dia 11.—María Socias Pujades, de 92 anys, Vda. morta a consecuencia de hemorragia cerebral.

Dia 12.—Pau Martorell i Payeras, de 80 anys, casat, mort a consecuencia de Traqui-nitis.

FUNCIONS RELIGIOSES

A LA PARROQUIA

Solemne festa que les famílies associades a la visita Domiciliaria consagren als seus excels Patrons Jesús Maria i Josep.

Dia 18.—A les 7, Missa de comunió general per les famílies associades i demés persones que hi vulguen assistir.

A les 9 i mitja, Tercia cantada i missa solemne amb sermó que predicarà el docte Orador sagrat Rnt. P. Hüpfeld de la Companyia de Jesús.

De les 3 a les 7 del capvespre: visites a Jesús sacramentat i a les capelletes per les famílies associades.

A les 7 de sa nit, Rosari, exercici de S. Josep amb sermó, Te-Deum i actes de adoració i consagració a Jesús Maria i Josep.

A SANT FRANCESC

Dia 18, tercer diumenge, a les 7 i mitja missa de comunió General per tota la Germandat.

Decapvespre. A les 4 plàtica per la secció de Mares de Família.

A les 7. Corona, exposició del Santíssim, Reunió Mensual de tots els terciaris i reserva.

Dia 21; dimecres, Patrocini de S. Josep, funcions de rogativa per la Pau, conforme les disposicions pontificies, essent els actes principals: al matí a les 7 i mitja; i a les 7 del vespre.

AL PUBLICO

Tengo el gusto de manifestarle que he trasladado mi establecimiento fotográfico, que tenia instalado en la casa n.º 15, calle de S. Bartolomé, á la espaciosa i artística casa de la Calle de Santa Margarita frente a la plaza del ganado (antes *Clup Velocipedista*), en donde, sin reparar en gastos ni sacrificios y para mayor facilidad y comodidad del público he construido, además de otras mejoras, una nueva galería planta baja.

También he ampliado, con más grande escala, el comercio de molduras para cuadros.

B. PAYERAS.

Pintor-Fotógrafo

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas** Preferimos, se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca = Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT** = Mayor, 6, 8, 10 = P, del Sol, 1 y 2,